

Jan Zieliński

"Poglądy filozoficzno-estetyczne Jerzego Żuławskiego a niektóre aspekty jego twórczości dramatycznej", Barbara Sikorowska, "Rocznik Naukowo-Dydaktyczny WSP Kraków" z.72, Prace Historycznoliterackie VIII, Kraków 1980 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 24/3 (81), 248

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ SARNOWSKA-TEMERIUSZ Elżbieta: O "katharsis" - raz jeszcze. "Famiętnik Literacki" 1980 z. 4 s. 239-260.

Autorka, przedstawiając problemy związane z hermeneutyką "katharsis", omawia w syntetycznym zarysie charakterystykę dróg, na których odbył się rozwój badań nad tą kategorią arystotelesowskiej "Poetyki". Akcentuje zwłaszcza te teorie interpretacyjne, które wiążą "katharsis" z szeroko pojętą teorią odbioru tragedii, oraz te, które wyjaśniają tę kategorię w sferze wewnętrznych zjawisk tragediowych. Obok odczytań "psychologizujących" i "strukturalnych" zwracają również uwagę interpretacje określane mianem "estetycznych" oraz "intelektualistycznych". Autorka proponuje własną interpretację kategorii "katharsis", godząc najbardziej przekonujące tezy podejścia strukturalistycznego i psychologizującego. Sugeruje celowość rozumienia "katharsis" jako "oczyszczenia" - transformowania przeżyć uczuciowych poprzez doznania afektywne, wywołane emocjami, będącymi elementem struktury tragedii.

BP/81/81

A.K.

/II/ SIKOROWSKA Barbara: Poglądy filozoficzno-estetyczne Jerzego Żuławskiego a niektóre aspekty jego twórczości dramatycznej. "Rocznik Naukowo-Dydaktyczny WSP Kraków" z. 72. Prace Historycznoliterackie VIII. Kraków 1980, s. 35-44.

Analizując dramaty Żuławskiego śledzi autorka sposoby realizacji sformułowanej przezeń w esejach teorii symbolu i zwraca uwagę na wspólny wszystkim dramatom pisarza motyw pragnienia wolności i wyzwolenia. W sumie jednak więcej jest rozbieżności niż pokrewieństw między teorią i praktyką - świadczy to o eklektycznym charakterze twórczości Żuławskiego.

BP/81/82

J.Z.